Dosarul nr. 3-2686/2025
2-25153721-12-3-03112025-1

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

24 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Veaceslav Martînenco
grefier Nicoleta Mamaliga

examinând cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de SRL ,,Inima Codrului" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 03.11.2025, reclamantul SRL ,,Inima Codrului", a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 25.09.2025, SRL „Inima Codrului" a recepționat prin e-mail Hotărârea nr. H/25/6/1657 privind executarea silită a unei obligații fiscale în sumă de ***** lei.

Menționează că, Hotărârea respectivă a fost adoptată în lipsa administrației societății, fără comunicarea prealabilă a vreunui act de impunere fiscală, proces-verbal, decizie ori a altui document justificativ care să stea la baza pretinsei obligații fiscale.

Totodată, activitatea SRL „Inima Codrului" a fost suspendată începând cu 12.08.2020, în temeiul dispoziției Preturii sectorului Buiucani nr. 193-d, act administrativ declarat ulterior ilegal și anulat prin Hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 15.12.2020.

Relatează că, în perioada 2020–2025, societatea a fost lipsită de activitate economică și de bunuri, circumstanță confirmată prin litigii pendinte atât la nivel național, cât și internațional.

La data de 29.09.2025, reclamantul a depus cerere prealabilă nr. 64399-CR, prin care a solicitat anularea actelor emise în lipsa participării administrației societății, precum și comunicarea tuturor documentelor justificative care au stat la baza emiterii acestora.

Cererea prealabilă a fost soluționată abia la data de 23.10.2025, cu depășirea termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 167 alin. (3) din Codul administrativ.

În consecință, Decizia nr. 754/219 a fost emisă în afara termenului imperativ prevăzut de lege, motiv pentru care aceasta este lovită de nulitate de drept.

În drept, reclamantul își întemeiază pretențiile pe prevederile art. 162–167, art. 189–211, art. 126 și art. 209 alin. (2) din Codul administrativ, art. 273–273[1] din Codul fiscal, art. 85 din Codul

de procedură civilă, precum și pe dispozițiile art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Suplimentar, indică asupra nerespectării procedurii legale de comunicare, întrucât actul administrativ nu a fost comunicat în modul prevăzut de lege, fapt ce atrage nulitatea absolută a acestuia.

De asemenea, invocă depășirea termenului legal de soluționare a cererii prealabile, menționând că decizia emisă după expirarea termenului de 15 zile este lovită de nulitate.

Totodată, reclamantul invocă încălcarea dreptului la apărare, prin neprezentarea documentelor justificative care au stat la baza emiterii actelor contestate.

Susține lipsa temeiului legal al executării silite, în condițiile în care nu există o decizie fiscală de impunere legal emisă și comunicată.

În fine, invocă încălcarea dreptului de proprietate, întrucât măsura executării silite a fost dispusă în mod nejustificat și disproporționat.

Astfel solicită reclamantul:

1. Anularea Hotărârii nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025 privind executarea silită a obligației fiscale în sumă de ***** lei, emisă în privința SRL „Inima Codrului”.
2. Anularea deciziei nr. 754/219 din 23.10.2025, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală recuperare creanțe, prin care a fost respinsă contestația formulată de SRL „Inima Codrului” împotriva Hotărârii nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, ca fiind emisă în afară termenului.

Obiecțiile pârâtului:

La 11.12.2025 reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.50-51).

În susținerea poziției sale a invocat că, la situația din 25.09.2025, reclamantul SRL „Inima Codrului” a înregistrat restanța față de Bugetul Public Național în sumă de ***** lei, obligație fiscală calculată în temeiul dărilor de seamă prezentate de contribuabil, după cum urmează:

- taxa pentru unitățile comerciale și/sau prestării servicii în sumă totală de ***** lei, obligație fiscală calculată conform Dării de seamă privind taxele locale pentru perioada fiscală T/03/2020, prezentată la Serviciul Fiscal de Stat la 28.10.2020, conform documentului înregistrat în sistem EDI 1741055 din 28.10.2020;

- majorare de întârziere în sumă de *****ei, obligație fiscală calculată pentru neachitarea în termenul stabilit a taxei pentru unitățile comerciale și/sau prestări servicii;

- contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajator în sumă de ***** lei, obligație fiscală calculată conform Dării de seamă 4 BASS pentru perioada fiscală T/04/2022, prezentată la Serviciul Fiscal de Stat la 01.01.2023, conform documentului înregistrat în sistem ***** din 23.01.2023;

- majorare de întârziere în sumă de *****lei, calculată pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.

Astfel, având în vedere neonorarea obligației fiscale, în temeiul art. 196 alin.(5) din Codul fiscal, a fost emisă Hotărîrea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Notificarea nr. 26-20/6-11-159912 din 25.09.2025, care avea drept atașament Hotărîrea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, a fost expediată prin intermediul poștei electronice la adresa

electronică: *****

Nefiind de acord cu Hotărîrea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, la 29.09.2025 SRL „Inima Codrului” a formulat contestație, care prin Decizia nr. 754/219 din 23.10.2025 a fost respinsă.

În drept autoritatea pârâtă își întemeiază pretențiile făcând referire la art. art. 7 alin. (5), 8 alin. (2), 129, 134,170,177, 193, 194, 195, 196 alin. (5) din Codul Fiscal.

Astfel, având în vedere faptul că SRL „Inima Codrului” nu și-a executat obligațiile fiscale în termenul prevăzut de legislație, Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. 193–196 alin. (5) din Codul fiscal, a emis Hotărârea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, în cuantum de *****,27 lei, obligație rezultată din dările de seamă fiscale prezentate de către SRL „Inima Codrului”.

Menționează că, actele administrative individuale contestate sunt legale în fond, emise cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivate și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actelor administrative contestate, nu sunt suficiente pentru anularea actelor contestate în prezenta speță.

În opinia pârâtului, motivele invocate de reclamant în susținerea cererii de anulare nu sunt de natură să justifice anularea actelor administrative contestate în prezenta cauză. În acest context, apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantului potrivit căruia „hotărârea contestată a fost adoptată fără comunicarea prealabilă a vreunui document care justifică apariția restanței față de bugetul public național”.

Remarcă faptul că, prin scrisoarea nr. 26/1-05-11/113724 din 04.07.2025, remisă la adresa de e-mail *****, contribuabilului i-a fost prezentată, în format electronic, informația din Contul Curent Generalizat al Sistemului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, care reflecta restanța înregistrată de entitate la situația din 04.07.2025.

Așadar, coroborând circumstanțele de drept cu circumstanțele de fapt incidente cauzei, SFS notează faptul că, criticile invocate de reclamant precum că autoritatea publică a emis actul administrativ contestat cu încălcarea legislației în vigoare, nu sunt suficiente pentru a fi apreciate ca suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat. Or, actul administrativ se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate.

În acest context, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese ale legii: în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Relatează că, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actelor administrative individuale defavorabile nu poate fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actele contestate sunt emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite.

Mai mult indică că, reclamantul SRL „Inima Codrului” nu a demonstrat admiterea de încălcări la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente de către reclamant.

Astfel, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția Serviciului Fiscal de Stat se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competențele prevăzute de Codul fiscal.

În partea ce ține de afirmațiile reclamantului în cererea de chemare în judecată, precum că a fost depășit termenul de soluționare a cererii prealabile, specifică că, potrivit art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, contestația împotriva deciziei/hotărîrii Serviciului Fiscal de Stat și acțiunilor funcționarilor fiscali privind executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod se depune în decursul a 10 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei sau săvîrșirii acțiunilor contestate. Depunerea contestației la Serviciul Fiscal de Stat nu sistează executarea silită a obligației fiscale în conformitate cu prezentul cod, cu excepția comercializării bunurilor sechestrate.

Notează că, conform art. 267^3 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat examinează contestația în termen de 30 de zile de la data primirii, cu excepția cazurilor în care conducerea acestuia emite o decizie cu privire la prelungirea termenului menționat, fapt despre care este înștiințat contribuabilul. Perioada cu care se prelungește termenul nu va depăși 30 de zile.

Așadar, raportând normele de drept enunțate supra la circumstanțele din speță, Serviciul Fiscal de Stat a acționat în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, fără careva abateri sau încălcări de procedură, iar temeiuri de anulare a actelor administrative contestate nu se atestă.

În concluzie atestă că, partea reclamantă nu a prezentat argumente sau probe pertinente și concludente care să fie de natură să infirme legalitatea Hotărârii nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

În ședința de judecată:

Reclamantului SRL „Inima Codrului”, fiind înștiințat legal despre data, ora, locul examinării cauzei, nu s-a prezentat. Astfel, ținând cont de întrunirea rigorilor de citare legală, în temeiul art.218 lit. d) Cod administrativ s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reprezentantul autorității pârâte, din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, Tatiana Esir-Boicova, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile participanților la proces, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de SRL ,,Inima Codrului” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, este **admisibilă** și pasibilă de a fi **respinsă,** din următoarele considerente.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de

contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 93 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Din textul revendicărilor formulate în acțiune, reclamantul, prin prezenta acțiune, solicită anularea Hotărârii nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, precum și deciziei nr. 754/219 din 23.10.2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat în procedura prealabilă.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Din actele cauzei rezultă că, la data de 25.09.2025, Direcția generală recuperare creanțe a Serviciului Fiscal de Stat a emis Hotărârea nr. H/25/6/1657, prin care a dispus executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului SRL ,,Inima Codrului", cu valoare de document executoriu, în temeiul art. 196 alin. (5) din Cod Fiscal, în mărime de ***** lei. (f.d. 23)

Nefiind de acord cu Hotărârea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, la data de 29.09.2025 reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând anularea integrală a Hotărârii nr. H/25/6/1657. (f.d. 26-28)

Prin decizia nr. 754/219 din 23.10.2025, emisă de Serviciul Fiscal de Stat cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 30-32)

Nefiind de acord cu decizia Serviciul Fiscal de Stat, la 03.11.2025, reclamantul, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată. (4-6)

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Hotărârea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, precum și decizia nr. 754/219 din 23.10.2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, în procedura prealabilă în sensul art. 10 și 11 din Codul administrativ, se încadrează în noțiunea act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice. Totodată, acesta este defavorabil reclamantului, ținând cont de faptul că ultimului i s-a refuzat în admiterea revendicărilor solicitate.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, (1) controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ. Or, dreptul pretins de reclamant este dreptul de a nu fi supus executării silite nejustificate a obligațiilor fiscale.

Astfel, deciziile Serviciul Fiscal de Stat, pot fi apreciate ca având potențialul de a afecta un drept pretins al reclamantului la protecția patrimoniului său și la exercitarea neîngrădită a dreptului de proprietate, prin intermediul măsurilor de executare silită aplicate în vederea recuperării pretinsei restanțe fiscale.

Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Cu referire la actele cauzei și circumstanțele reflectate supra, instanța de judecată constată că, remediul extrajudiciar a fost respectat de reclamant prin înregistrarea cererii prealabile la SFS.

Conform art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Drept consecință a celor constatate, instanța de judecată reține că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, a remediului extrajudiciar, în termenul prevăzut de lege, fiind contestate acte administrative ale autorității publice competente, care

produc efecte juridice în exterior și au caracter defavorabil reclamantului.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Cu privire la fondul cauzei.

Conform art.218 din Cod administrativ, examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții:

a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță;

c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Potrivit art. 219 din Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

Materialele cauzei denotă că, la data de 25.09.2025, Serviciul Fiscal de Stat a emis Hotărârea nr. H/25/6/1657, prin care a dispus executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului SRL ,,Inima Codrului”, în mărime de ***** lei. (f.d. 23)

Nefiind de acord cu Hotărârea nr. H/25/6/1657 din 25.09.2025, la data de 29.09.2025 reclamantul s-a adresat cu o cerere prealabilă către Serviciul Fiscal de Stat, solicitând anularea integrală a Hotărârii nr. H/25/6/1657. (f.d. 26-28)

Prin Decizia nr. 754/219 din 23.10.2025, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, s-a constatat că, potrivit informației din „Contul curent generalizat” al Sistemului Informațional al Serviciului Fiscal de Stat, la situația din 25.09.2025, SRL „Inima Codrului” înregistra o restanță față de bugetul public național în cuantum total de *****,27 lei, inclusiv:

- „Taxa pentru unitățile comerciale și/sau prestări servicii” în sumă de ***** lei, obligație fiscală calculată conform Dării de seamă privind taxele locale pentru perioada fiscală

T/03/2020, prezentată Serviciului Fiscal de Stat la 28.10.2020, conform documentului înregistrat în sistemul EDI 1741055 din aceeași dată;

- „Majorare de întârziere” în sumă de ***** lei, calculată pentru neachitarea în termenul stabilit a taxei pentru unitățile comerciale și/sau prestări servicii;
- „Contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii virate de angajator” în sumă de ***** lei, obligație fiscală calculată conform Dării de seamă 4 BASS pentru perioada fiscală T/04/2022, prezentată Serviciului Fiscal de Stat la 01.01.2023, conform documentului înregistrat în sistem ***** din 23.01.2023;
- „Majorare de întârziere” în sumă de ***** lei, calculată pentru neachitarea în termen a contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii.

Astfel, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 30-32)

Nefiind de acord cu decizia Serviciul Fiscal de Stat, la 03.11.2025, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune. (4-6)

Art. 3 alin. (2) din Codul fiscal, stabilește că, *Taxa* este o plată obligatorie cu titlu gratuit, care nu este impozit.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul fiscal, *Contribuabilul este obligat:*

a) să respecte modul stabilit de înregistrare (reînregistrare) de stat şi de desfăşurare a activităţii de întreprinzător;

b) să se pună la evidenţă la subdiviziunea Serviciului Fiscal de Stat în a cărei rază îşi are sediul stabilit în documentele de constituire (înregistrare) şi să primească certificatul de atribuire a codului fiscal. Aceste prevederi nu se aplică persoanelor al căror număr de identificare de stat reprezintă codul fiscal, cu excepţia contribuabililor pentru care codul fiscal este cel atribuit în conformitate cu art.5 pct.28) lit.a), b), c), d) şi e). Contribuabilii care sînt înregistraţi de către organele abilitate cu dreptul de înregistrare de stat se iau la evidenţa subdiviziunii respective a Serviciului Fiscal de Stat conform informaţiei prezentate de către aceste organe;

c) să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislaţie, să întocmească şi să prezinte Serviciului Fiscal de Stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale și informațiile prevăzute de legislaţie, să asigure integritatea documentelor de evidenţă în conformitate cu cerinţele legislaţiei, să efectueze încasările băneşti în numerar prin intermediul echipamentelor de casă şi de control, respectînd reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor băneşti în numerar fără aplicarea echipamentelor de casă şi de control;

d) să prezinte informaţii veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum şi despre alte obiecte ale impunerii;

e) să achite la buget, la timp şi integral, ţinînd cont de prevederile art.7 alin.(5), sumele calculate ale impozitelor şi taxelor, asigurînd exactitatea şi veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate;

f) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală documentele de evidenţă, dările de seamă fiscale şi alte documente şi informaţii privind desfăşurarea activităţii de întreprinzător, calcularea şi achitarea la buget a impozitelor şi taxelor şi acordarea facilităţilor, să permită accesul, în cazul ţinerii evidenţei computerizate, la sistemul electronic de contabilitate;

f[1]) în caz de solicitare a soluţiei fiscale individuale anticipate, să prezinte Serviciului Fiscal de Stat, la prima cerere, informaţii veridice, documente, explicaţii şi/sau probe suplimentare privind activitatea desfăşurată, privind situaţiile şi/sau tranzacţiile viitoare;

g) în caz de control al respectării legislaţiei fiscale, să asigure persoanelor cu funcţii de răspundere ale organelor cu atribuţii de administrare fiscală accesul liber în spaţiile de producţie, în depozite, în localurile de comerţ, în alte încăperi şi locuri (cu excepţia încăperilor utilizate exclusiv ca spaţiu locativ) pentru inspectarea lor în scopul verificării autenticităţii datelor din documentele contabile, din dările de seamă, din declaraţiile fiscale, din calcule, precum şi a verificării îndeplinirii obligaţiilor faţă de buget;

h) să asiste la efectuarea controlului privind respectarea legislaţiei fiscale, să semneze actele privind rezultatul controlului, să dea explicaţii în scris sau oral;

i) în caz de calculare greşită şi determinare incorectă de către Serviciul Fiscal de Stat a sumei impozitului, penalităţii, dobînzii sau amenzii, să dovedească acest lucru prin documente justificative;

j) să îndeplinească deciziile adoptate de organele cu atribuţii de administrare fiscală şi alte organe învestite cu funcţii de control pe marginea rezultatelor controalelor efectuate, respectînd cerinţele legislaţiei fiscale;

j¹) să întocmească și să prezinte dosarul prețurilor de transfer;

j²) să respecte regulile prevăzute în capitolul 11² din titlul V;

k) să îndeplinească alte obligaţii prevăzute de legislaţia fiscală.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, apărarea drepturilor şi intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod şi de alte acte ale legislației. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

Art. 129 alin. (6), (13), (14)din Codul fiscal*,* definește următoarele noțiuni:

Obligaţie fiscală – obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi contribuţii de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întîrziere (penalitate) şi/sau amendă.

Restanţă – sumă pe care contribuabilul era obligat să o plătească la buget ca impozit, taxă sau altă plată, dar pe care nu a plătit-o în termen, precum şi suma majorării de întîrziere (penalităţii) şi/sau amenzii.

Executare silită a obligaţiei fiscale – acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

Potrivit art. 134 alin. 8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat şi funcţionarii fiscali, în cadrul acţiunilor de exercitare a funcţiei, au dreptul să constate încălcările legislaţiei fiscale şi să aplice măsurile de asigurare, de executare silită a stingerii obligaţiei fiscale şi de răspundere prevăzute de legislaţie;

Potrivit art. 170 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripție, scădere, compensare sau executare silită.

Potrivit art. 177 din Codul fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse, în limitele competenței, de Serviciul Fiscal de Sat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Potrivit art. 193 din Codul fiscal, Condiţiile declanşării executării silite a obligaţiei fiscale sînt: *existenţa restanţei, ţinîndu-se cont de prevederile art.252*; neexpirarea termenelor de prescripţie stabilite în prezentul cod; contribuabilul nu se află în procedură de lichidare (dizolvare) sau în proces de insolvabilitate conform prevederilor legislaţiei în vigoare, cu excepţia

obligaţiei fiscale calculate după intentarea procedurii de insolvabilitate, în conformitate cu prevederile Legii insolvabilităţii nr.149/2012.

Potrivit art. 194 alin. (1) din Codul fiscal, executarea silită a obligației fiscale se efectuează prin:

a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social);

b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină;

c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit.a) şi b);

d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit.a), b) şi c).

Conform prevederilor art. 196 alin.(5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit.b), c) şi d) se face în temeiul unei hotărîri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale.

Raportând circumstanțele de fapt constatate la normele de drept enunțate supra, instanța reține că obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantului derivă din dările de seamă fiscale prezentate chiar de către contribuabil către Serviciul Fiscal de Stat, fapt ce denotă recunoașterea obligațiilor fiscale respective de către SRL „Inima Codrului”.

Astfel, obligația privind taxa pentru unitățile comerciale și/sau prestări servicii în sumă de ***** lei a fost calculată în baza Dării de seamă privind taxele locale pentru perioada fiscală T/03/2020, prezentată la data de 28.10.2020, iar obligația privind contribuțiile de asigurări sociale de stat obligatorii în sumă de ***** lei a fost calculată conform Dării de seamă 4 BASS pentru perioada fiscală T/04/2022, prezentată la 01.01.2023. În același timp, majorările de întârziere în sumă totală de ***** lei au fost calculate ca efect al neachitării în termen a obligațiilor fiscale declarate, în conformitate cu prevederile Codului fiscal.

Instanța atestă că executarea silită a obligației fiscale reprezintă o modalitate legală de stingere a obligațiilor fiscale restante, expres prevăzută de art. 170 din Codul fiscal, iar aplicarea acesteia de către Serviciul Fiscal de Stat constituie exercitarea atribuțiilor conferite de lege autorității fiscale.

În acest sens, instanța reține că obligațiile fiscale stabilite în sarcina reclamantului au rezultat din dările de seamă fiscale prezentate chiar de către contribuabil, acestea beneficiind de prezumția de veridicitate și legalitate până la eventuala lor contestare în condițiile legii. Or, odată declarate și neachitate în termenul prevăzut de legislația fiscală, obligațiile respective dobândesc caracter de restanță fiscală, fapt care îndreptățește autoritatea fiscală să recurgă la mecanismele de executare silită prevăzute de Codul fiscal.

Totodată, reclamantul nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente care să demonstreze stingerea obligației fiscale prin una dintre modalitățile prevăzute de art. 170 din Codul fiscal, precum achitarea, compensarea, anularea, scăderea sau prescripția acesteia. De asemenea, nu au fost prezentate probe care să confirme inexistența obligației fiscale ori caracterul eronat al sumelor evidențiate în contul curent generalizat al contribuabilului.

Instanța apreciază că simpla invocare a dezacordului cu măsurile întreprinse de autoritatea fiscală nu este suficientă pentru înlăturarea efectelor juridice ale actelor administrative

contestate, în lipsa unor dovezi obiective care să ateste caracterul nelegal al obligației fiscale sau al procedurii de executare silită.

Prin urmare, în condițiile existenței unei restanțe fiscale certe, precum și în lipsa probelor privind stingerea acesteia, Serviciul Fiscal de Stat a acționat în limitele competenței sale legale atunci când a emis Hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale a reclamantului.

În ceea ce privește susținerile reclamantului referitor la pretinsa nerespectare a procedurii de comunicare a actului administrativ, instanța le apreciază ca fiind neîntemeiate.

Instanța constată că materialele dosarului atestă faptul că, prin scrisoarea nr. 26/1-05-11/113724 din 04.07.2025, Serviciul Fiscal de Stat a transmis contribuabilului, la adresa electronică indicată în raporturile cu autoritatea fiscală, informația extrasă din Contul curent generalizat referitoare la restanțele fiscale înregistrate.

De asemenea, prin Notificarea nr. 26-20/6-11-159912 din 25.09.2025, având anexată Hotărârea nr. H/25/6/1657 privind executarea silită a obligației fiscale, autoritatea fiscală a expediat actul administrativ contestat la aceeași adresă electronică utilizată de contribuabil în relațiile sale cu Serviciul Fiscal de Stat.

Instanța apreciază drept nerelevantă invocarea de către reclamant a faptului suspendării activității societății în perioada anilor 2020–2025, întrucât această circumstanță nu exonerează contribuabilul de obligația legală de declarare și achitare a obligațiilor fiscale asumate prin dările de seamă prezentate autorității fiscale.

În acest context, instanța constată că reclamantul a luat cunoștință efectiv de actul administrativ contestat, fapt demonstrat inclusiv prin formularea și depunerea, la data de 29.09.2025, a cererii prealabile împotriva Hotărârii nr. H/25/6/1657. Or, exercitarea dreptului de contestare confirmă că scopul comunicării actului administrativ, informarea destinatarului despre conținutul și efectele juridice ale acestuia, a fost realizat.

Instanța subliniază că nulitatea unui act administrativ nu poate fi reținută în mod automat pentru orice abatere procedurală formală, ci doar în măsura în care aceasta afectează în mod esențial drepturile persoanei vizate sau legalitatea actului administrativ. În speță, asemenea circumstanțe nu au fost demonstrate.

De asemenea, instanța constată că reclamantul a beneficiat efectiv de acces la procedura administrativă și la controlul judecătoresc al actelor contestate, exercitându-și dreptul de contestare atât în procedură prealabilă, cât și în fața instanței de judecată, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea dreptului la apărare sau a dreptului la un proces echitabil.

Instanța mai reține că simplu dezacord a reclamantului cu obligațiile fiscale calculate și cu măsurile de executare silită aplicate nu constituie, prin sine, temei pentru anularea actelor administrative contestate, în lipsa unor probe obiective care să demonstreze caracterul nelegal sau arbitrar al acestora.

Instanța concluzionează că Serviciul Fiscal de Stat a acționat în limitele competenței legale și cu respectarea normelor fiscale aplicabile, iar măsurile dispuse au urmărit un scop legitim, și anume asigurarea acumulării veniturilor la bugetul public național și executarea obligațiilor fiscale restante.

Totodată, în conformitate cu art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat era în drept să emită hotărârea privind executarea silită a obligației fiscale, aceasta având valoare de document executoriu din momentul emiterii.

Astfel, examinând normele legale invocate în corelație cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu materialul probator administrat, instanța constată că nu au fost identificate abateri de la

procedura legală la emiterea actelor administrative contestate de către autoritatea pârâtă.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e).

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ,,Inima Codrului" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, cu privire la anularea hotărârii nr. H/25/6/1657 din 25 septembrie 2025 și deciziei nr. 754/219 din 23 octombrie 2025 emisă de Serviciul Fiscal de Stat.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Veaceslav MARTÎNENCO**